

PARAULES DE VIDA

«En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes...» (Mt 9,36)

Mentre sembla que la vida transcorre amb normalitat, creix el nombre de famílies afectades per l'actual crisi econòmica. Molt es parla de nous projectes educatius, i no obstant això es percep el fracàs del nostre sistema d'ensenyament. Es parla de la joventut com un temps de grans possibilitats, però el futur dels joves es presenta poc clar en una societat en què tot s'hi val. I així, podríem assenyalar múltiples situacions que fan que molts visquin en la desorientació i l'abatiment.

Crist beneït.
s. XIV, Museu de Lleida

Hi ha moltes maneres de desviar l'atenció del sofriment que ens envolta. Els mitjans de comunicació no sempre contenen el que succeeix sinó el que més crida l'atenció. Potser sempre ha estat així. Moltes persones i famílies passen per mals moments, i és ara quan sorgeixen les preguntes sobre el sentit de la vida i s'aprecia la proximitat i el suport dels altres; i és també quan obrim o tanquem la nostra relació amb Déu. En realitat, són les dificultats les que desperten el nostre desig d'una vida en plenitud.

Davant aquest abatiment i cansament generalitzat, els cristians sabem que no estem sols: «Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xarres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí...» (Mt 9,35-36). Aquest compadir-se equival a fer propi el dolor de cadascú. Una actitud que no es recolza en belles paraules sinó en una experiència de vida. A Jesús, res nostre li és estrany. Més encara, les seves ferides ens han curat (Cf. 1Pe 2,22-25).

La fe cristiana és camí de vida. Jesús no ens explicà la seva Creu, la duqué i s'abandonà en el Pare. Ressuscitat ens la presenta com a camí de glòria. Una proposta que xoca amb el nostre desig de felicitat immediata. Diu un autor del nostre temps: «Jesús no ens va prometre la desgràcia, però la felicitat que ens anuncia no sempre coincideix amb els nostres fàcils camins. El camí que condueix a la Vida no sempre és una autopista de quatre carrils» (A. Manaranche). Dit això, davant del sofriment, és prou unir-nos al de Jesús? Això és necessari, però també ho és lluitar contra el sofriment. Tendim a fer dels nostres mals un motiu per queixar-nos de Déu i demanar-li comptes. Com han fet els sants —i tots estem cridats a ser-ho— es tracta d'abandonar-se en Déu i, des d'aquesta confiança, lluitar sabent que el mal no és una idea sinó algú qui pateix. D'aquí el compromís inexcusable amb qui pateix. El camí de Jesús ens convoca a deixar-nos commoure i afrontar la realitat del sofriment que sempre ens acompanya, a no tancar-nos en les nostres possibilitats preguntant-nos «per què em passa això a mi?» Units a Jesús lluitem contra el mal i ens oferim a Déu Pare que sosté la nostra vida.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Ordenació presbiteral de Juan Carlos Mandje a la catedral de Lleida

► Diumenge 15 de juny, 5 tarda, a la catedral de Lleida ordenació presbiteral del diaca Juan Carlos Mandje, nascut l'any 1978 a Etemgue, Guinea Equatorial, presidida pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas. El nou prevere ha exercit fins avui el seu ministeri diaconal a Alcaràs i Soses.

El col·legi episcopal rep la Placa de la Paeria al Mèrit Educatiu

► En l'acte solemne del pregó de la Festa Major de Lleida, celebrat en el Saló de Plens del Palau de la Paeria, l'alcalde Àngel Ros féu lliurament al director del col·legi episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida Josep Birbe, de la Placa de la Paeria al Mèrit Educatiu: «...per la seva dilatada tasca educativa i el seu compromís ciutadà». El col·legi celebra enguany el 50 aniversari de la seva fundació. En aquest període, més de 8.000 alumnes, procedents de més de 6.000 famílies de Lleida i de les nostres comarques han passat per les seves aules.

Gràcies per tot, Germanes Josefines!

Les religioses Josefines van celebrar a primera hora del matí del passat dissabte 31 de maig, la seva darrera Eucaristia en la capella de la que ha estat fins ara la seva casa, en el número 18 del carrer Acadèmia de Lleida. Com ho feia cada dia, presidí Mn. Antoni Agelet, que des del traspàs de Mn. Josep M. Quintillà s'havia fet càrrec de la capellania de les Filles de Sant Josep. Una emoció continguda i alguna que altra llàgrima, acompanyaren el cant de l'Himne a Sant Josep que les 22 religioses van entonar també per darrera vegada a Lleida, al finalitzar la celebració. Després d'haver dinat a la Casa d'Espiritualitat de la veïna Acadèmia Mariana i d'acomiar-se de la patrona de Lleida, la Verge Blanca de l'Acadèmia, a 3/4 de 4 de la tarda, un autocar va anar a recollir-les per traslladar-les a la casa que la Congregació té a Manresa, tancant així ni més ni menys que 113 anys de permanència i servei a la ciutat i diòcesi.

Davant la residència de les religioses es va aplegar un grup de lleidatans, en la seva majoria dones que han rebut de les Josefines ajut i també formació, que van voler manifestar-los-hi el seu agraïment i acomiadar-les fins i tot amb el cant «adiós con el corazón». També van ser-hi presents en l'improvisat i espontani comiat, el germà Benet Arbués, delegat de Càritas, amb qui les Josefines han col·laborat estretament.

Les 22 religioses van arribar a Manresa a mitja tarda, on foren rebudes per la comunitat que les acull i la provincial. Les dues comunitats, la de Lleida i Manresa, van resar plegades Vespres: «En les nostres pregàries ens recordarem sempre de Lleida i pregarem pels lleidatans», ha dit la ja exsuperiora de Lleida Carme Rossell, amb llàgrimes als ulls: «...de Lleida ens emporten l'amistat i l'afecte dels lleidatans».

A nosaltres, des del *Full Dominical* solem en resta dir-los-hi:

Gràcies per tot, germanes Josefines!

25 aniversari de la recuperació de l'Àngel del campanar d'Almenar

► Dissabte 14 i diumenge 15 de juny, a Almenar, commemoració del 25 aniversari de la recuperació i col·locació de l'Àngel al campanar de l'església. Es farà amb una Eucaristia vespertina presidida pel rector Mn. Joan Quer i altres actes culturals i festius. El capellà i poeta Mn. Agustí Bernaus, deixà aquesta poesia escrita dedicada a l'Àngel del campanar d'Almenar:

*I al cim de tot, ornant la teva testa
un àngel que ses ales estenent
senyala d'on arriba la tempesta
si els vents son de llevant o de ponent...*

DIUMENGE XI DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 19,2-6a)

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meua aliança, sereu la meua possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meua. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meua nació sagrada.»

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, doneu culte al Senyor amb cants de festa, entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, que és el nostre creador i que som seus, som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo, el Senyor! Perdura eternament el seu amor, és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,6-11)

Germans, quan nosaltres érem encara incapaçs de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 9,36-10,8)

En aquell temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors». Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms dels dotze apòstols són: primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos, Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, Simó, el zelota, i Judes, l'Iscaiot, que el va trair. Jesús envià aquests dotze, tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el Regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-lo també sense pagar.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 19,2-6a)

En aquellos días, los israelitas llegaron al desierto del Sinaí y acamparon allí, frente al monte. Moisés subió hacia Dios. El Señor lo llamó desde el monte, diciendo: «Así dirás a la casa de Jacob, y esto anunciarás a los israelitas: Ya habéis visto lo que he hecho con los egipcios, y cómo a vosotros os he llevado sobre alas de águila y os he traído a mí. Ahora, pues, si de veras escucháis mi voz y guardáis mi alianza, vosotros seréis mi propiedad personal entre todos los pueblos, porque mía es toda la tierra; seréis para mí un reino de sacerdotes y una nación santa.»

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

Crist en majestat. Frontal d'altar de l'escola catalana. Església d'Orellà (Conflent)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,6-11)

Hermanos: Cuando nosotros todavía estábamos sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; en verdad, apenas habrá quien muera por un justo; por un hombre de bien tal vez se atrevería uno a morir; mas la prueba de que Dios nos ama es que Cristo, siendo nosotros todavía pecadores, murió por nosotros. ¡Con cuánta más razón, pues, justificados ahora por su sangre, seremos por él salvos del castigo! Si, cuando éramos enemigos, fuimos reconciliados con Dios por la muerte de su Hijo, ¡con cuánta más razón, estando ya reconciliados, seremos salvos por su vida! Y no sólo eso, sino que también nos gloriamos en Dios, por nuestro Señor Jesucristo, por quien hemos obtenido ahora la reconciliación.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 9,36-10,8)

En aquel tiempo, al ver Jesús a las gentes, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, como ovejas que no tienen pastor. Entonces dijo a sus discípulos: «La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogado, pues, al Señor de la mies que mande trabajadores a su mies.» Y llamando a sus doce discípulos, les dio autoridad para expulsar espíritus inmundos y curar toda enfermedad y dolencia. Éstos son los nombres de los doce apóstoles: el primero, Simón, llamado Pedro, y su hermano Andrés; Santiago el Zebedeo, y su hermano Juan; Felipe y Bartolomé, Tomás y Mateo, el publicano; Santiago el Alfeo, y Tadeo; Simón el Celote, y Judas Iscariote, el que lo entregó. A estos doce los envió Jesús con estas instrucciones: «No vayáis a tierra de gentiles, ni entréis en las ciudades de Samaria, sino id a las ovejas descarriadas de Israel. Id y proclamad que el reino de los cielos está cerca. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, echad demonios. Lo que habéis recibido gratis, dadlo gratis.»

COMENTARI

Fer de la vida un cant de lloança a Déu

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 1Re 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42 ■ **dimarts**: 1Re 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48 ■ **dimecres**: 2Re 2,1-6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18 ■ **dijous**: Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15 ■ **divendres**: 2Re 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23 □ **dissabte**: 2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34 ■ **diumenge** vinent, XII durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33.

«Aclameu el Senyor arreu de la terra». El Salm 99 clou una sèrie de vuit salms dedicats a la reialesa de Déu que formen el primer grup de la segona part del Salteri. Aquesta segona part del llibre dels Salms està centrada en Déu, de la mateixa manera que la primera es fixava en la persona humana. Al salmista li costa aprendre a dir Déu en primer lloc. No és tasca fàcil arribar a fer-ho.

«Aclameu el Senyor arreu de la terra». Sí, perquè, amb Israel, ens ha fet poble Seu, perquè ens convida a seguir els seus manaments, a mantenir-nos fidels a la Seva aliança, per tal de ser fets possessió Seva per-

sonal. L'elecció, com vèiem fa dos diumenges, és nostra.

«Doneu culte al Senyor amb cants de festa». Sí, perquè ens ha reconciliat amb Ell per mitjà del Crist, ens ha fet justos, persones de bé, per mitjà del Seu Fill estimat. És la Seva prova d'amor més gran: ho ha fet estimant les nostres febleses, les nostres caigudes. Perquè ens coneix, perquè és Ell qui ens ha creat, i això ens fa Seus, poble Seu, ramat Seu.

O traduint diversament, «serviu el Senyor amb alegria», l'original hebreu ho permet. Sabent-nos segadors que treballen per a Ell, deixebles enviats a anunciar la bona nova del Regne de Déu, amb les paraules

i sobretot amb la vida, intentant estimar en la quotidianitat. I fent-ho amb senzillesa, coneixedors que ens ha estat donat de fer-ho, és pur do i, per tant, ho hem de donar igual.

«Que n'és de bo el Senyor!» Afirmació clau al Salteri. És l'experiència que ha pogut fer el salmista. És l'experiència que ens vol transmetre. És l'experiència que podem viure tot seguint el Crist, oberts a ser conduïts pel nostre Déu. Un Déu que s'apiada de les ovelles del Seu ramat i les estima eternament.

Intentarem que la nostra vida sigui un cant de lloança al nostre Déu?

Olga Nicolau

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Vosaltres sou els meus deixebles

Entorn de Jesús, els evangelis ens presenten un cercle més proper a ell que és el que formen els dotze, que «els cridà i els envià» (evangeli d'avui). Jesús els anà formant i els donà unes pautes de seguiment que ara anomenem *discipulat*. En efecte, fou tan gran per als deixebles —àdhuc per als més íntims— el trasbals de la passió que, si no hi hagués hagut un treball previ d'adoctrinament i de convivència, no haurien pogut pas esdevenir testimonis de la seva resurrecció.

El quadre ambiental no costa gens d'imaginar: Jesús, adult, entra en contacte amb Joan Baptista i assimila el seu missatge de conversió i d'imminència del Regne de Déu. Ell mateix dóna a conèixer aquest missatge, subratllant encara més que el Déu justicier és sobretot Pare misericordiós i que la imminència del seu Regne és ja una actualitat, una presència.

Alguns deixebles de Joan se senten atrets per aquesta predicació. S'ho diuen els uns als altres. Al-

guns s'incorporen a Jesús. Aquest té interès que el seu grup, format inicialment per pescadors de Galilea, també tingui persones de procedència diferent.

I a partir d'aquí, Jesús els anirà instruint i alhora els enviarà a proclamar el Regne. Així aprendran tant a fruitar, agrair, de la constatació que Déu va fent la seva obra com de la necessitat de la constància i de l'acceptació del fracàs. L'horitzó de la creu trabucarà la concepció comuna del Messies, aprenentatge que, abans de la passió, mai no arribaran a assimilar del tot. Però que, il·luminats pel Crist ressuscitat, esdevindrà comprensió de la persona i de l'obra de Jesús. «Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi» (Mt 10,38). Sols així se'n pot ser seguidor.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

PENSAR EN LOS HIJOS

El difícil papel del juez

Desearo decir algunas cosas sobre el difícil papel del juez. Vaya por delante mi firme convicción de que la persona que tiene que juzgar lo que será más conveniente para el niño y los adultos a partir de la separación de la pareja asume esta trascendental responsabilidad con la mayor sensibilidad, consciente del proyecto futuro de la familia que implica su decisión. Además, quiero creer que la justicia no es ciega cuando tiene entre sus manos el porvenir de un menor.

Considero que a partir de cierta edad todo niño debería poder comunicarse con el juez tantas veces como lo deseara. Los niños —aunque se trate de niños pequeños— han de estar al corriente de lo que se prepara al comienzo del trámite legal de la separación o el divorcio, y de qué se decide al final de éste. Así pues, considero que el menor debe oír palabras exactas sobre las decisiones tomadas por sus padres, homologadas por el juez o impuestas por éste.

Es importantísimo que los niños sepan que la justicia ha reconocido como válida la separación o el divorcio de sus padres —por lo menos desde el punto de vista de la legalidad civil vigente—, aunque ésta no refleje el ideal de los cristianos, que es la fidelidad a la alianza de amor y de vida de los esposos cristianos para toda la vida.

Los niños han de saber que a sus padres, en esta nueva situación legal, no se les exige de sus deberes parentales, que no se les libera de sus deberes para con sus hijos. Deberes cuyas modalidades el juez habrá estipulado puntualmente y dejado bien claro. Asimismo, el juez tiene que explicarse con un lenguaje suficientemente claro y comprensible para todos. Niños incluidos.

Dr. Paulino Castells
(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

Sólo por hoy

Sólo por hoy... arrancaré las malas hierbas del pesimismo y de la tristeza que crecen en mi interior y ahogan las futuras flores y frutos de la alegría.

—Sólo por hoy... evitaré por todos los medios agriarme. Avinagrarse es un mal camino para llegar a la alegría.

—Sólo por hoy... intentaré vivir el momento presente... con plenitud, con paz, con esperanza... y con una leve sonrisa...

—Sólo por hoy... me reiré de mí mismo y no me tomaré tan en serio lo que piensen, digan y hagan los demás...

—Sólo por hoy... no seré envidioso. La envidia hace imposible que crezca, en nuestro interior, el fruto maravilloso de la alegría...

—Sólo por hoy... buscaré en la dimensión espiritual, en el seguimiento de Jesús, la solución a mis fracasos, a las horas bajas, a la falta de virtud... Dar un sentido trascendente a la vida... es encontrar el manantial de la alegría.

—Sólo por hoy... intentaré no llenar de aire mi estómago con la vana pretensión de suplir los alimentos... por aire. No olvidemos el principio: una cosa material nunca —jamás— llenará la dimensión espiritual de la persona. Pertenece a dos dimensiones distintas.

—Sólo por hoy... dedicaré un tiempo a alimentar mi vida espiritual-cristiana, dónde se encuentra la mayor reserva de la verdadera alegría.

J. M. Alimbau

SANTORAL

15. ✠ Diumenge XI durant l'any.

Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid 1809 - València 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850); sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, verge.

16. **Dilluns.** Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. iv); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir.

17. **Dimarts.** Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. xvii); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

18. **Dimecres.** Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; san-

ta Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. **Dijous.** Sant Romuald (s. x-xi), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. **Divendres.** Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. **Dissabte.** Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

ENTREVISTA

► DANIEL ARASA

L'Església a la xarxa

El periodista i professor de Comunicació Institucional de la Pontificia Universitat de la Santa Creu (Roma) Daniel Arasa acaba de publicar la tesi doctoral *Church communications through diocesan websites. A model of analysis* (Comunicacions de l'Església a través dels webs diocesans. Un model d'anàlisi), en què analitza com es comunica avui l'Església a partir de l'estudi de nou diòcesis. Arasa considera que internet i les pàgines web són «instruments de comunicació essencials» i, per tant, cal que les organitzacions eclesials hi dediquin recursos materials i humans per millorar aquesta via d'evangelització.

Com es pot millorar la comunicació de l'Església a la xarxa?

Primer de tot, essent-hi present. No es pot parlar de millorar una comunicació que, de vegades, en moltes institucions de l'Església encara no existeix. D'altra banda, crec que millorar la comunicació de l'Església, a la xarxa i fora d'ella, no es pot basar només en el voluntariat. És una cosa lloable, però cal anar més enllà: sobretot, apostar per la professionalització dels responsables de la comunicació eclesial. En síntesi, això significa més recursos —humans, materials...— i més formació.

Quina valoració fa a partir de l'estudi de les nou diòcesis?

Entre altres coses, un s'adona de la gran varietat d'esglésies locals i, al mateix temps, de la unitat que hi ha en els aspectes essencials, com són les qüestions doctrinals, l'amor al Sant Pare... També es veu com molts webs eclesials encara han de millorar força en qualitat del servei, en actualització, en promoció, en planificació... Cal aprendre també dels altres, cosa que no sempre es fa.

Com hauria de ser el web ideal?

No crec que sigui possible parlar d'un web ideal. Cada realitat eclesial —diòcesi, orde religiós, moviment, associació...— té unes característiques i una identitat pròpies que el web ha de reflectir. Una idea important per als webs institucionals és que jo no trobo contradicció entre informació i evangelització. Una informació acurada i actualitzada és una manera fantàstica de col·laborar en la tasca evangelitzadora de l'Església. En fi, jo crec que moltes persones de l'Església sí que són conscients, però una cosa és saber-ho i l'altra aplicar-ho.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

Recés de dones d'AC i Domues Mariae.—Dimarts 17, al Casal d'Acció Catòlica, 5 tarda, Recés conjunt de cloenda del curs de les Dones d'Acció Catòlica i del moviment marià Domus Mariae, amb Eucaristia i predicació a càrrec del consiliari Mn. Joaquim Lax.

Presentació del volum I d'«Arrels Cristianes de Lleida».—Dijous 19 de juny, 7.30 tarda al paranimf de l'Acadèmia Mariana, presentació del volum I d'«Arrels Cristianes de Lleida».

Final de curs de Vida Creixent.—Dijous 19, de 10 a 6 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, final de curs del moviment Vida Creixent. A la tarda assemblea i presentació del programa d'activitats el proper curs i cloenda amb la celebració de l'Eucaristia.

Confirmacions a Sant Antoni M. Claret.—Divendres 20, 8.30 tarda, a la parròquia de Sant Antoni M. Claret dels pares claretians al barri de Balàfia de Lleida, Eucaristia de confirmacions.

Cloenda curs d'estudi de la Bíblia.—Dissabte 21, 5 tarda a l'Acadèmia Mariana cloenda del curs d'estudi de la Bíblia, amb estudi i reflexió de l'encíclica *Spe Salvi*, del papa Benet XVI, des del punt de vista teològic, filosòfic i bíblic, amb la participació de Josep M. Ponz, Andreu Ximeno i Mn. Daniel Turmo.

Casals d'estiu de la Fundació Verge Blanca.—El Parc de la Mitjana acollirà del 14 de juliol al 15 de setembre, uns casals d'estiu d'Educació Ambiental on els infants de 6 a 12 anys realitzaran activitats, jocs, tallers i una descoberta del Parc. Organitza: Fundació Verge Blanca amb col·laboració de l'Ajuntament de Lleida. Informació i inscripcions: Fundació Verge Blanca, c/ Acadèmia 17, tel. 973 272 864, fundacio@vergeblanca.org.

28 Romiatge a Montserrat del l'arxiprestat del Baix Urgell-Garrigues.—A celebrar el 21 de juny. Per informació i inscripcions a les parròquies d'aquest arxiprestat o bé al tel. 973 130 698.

Trobada d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.—La delegació de Litúrgia i la delegació de Música, promouen l'assistència a les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, a celebrar a Montserrat els mesos de juliol i agost, amb el tema «L'any litúrgic: com el celebrem?», per Natàlia Aldana. Termini d'inscripcions 8 de juliol. Informació: Secretaria d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, Tel. 938 777 766.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Cloenda del Curs Acadèmic a l'IREL

El passat dia 27 de maig tingué lloc a l'IREL l'acte de cloenda del Curs Acadèmic 2007-2008. S'inicià amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Xavier Salinas i concelebrada pel vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové, el director de l'IREL, Mn. Ramon Prat i altres professors preveres. Mons. Salinas va tenir unes paraules de reconeixement cap a les persones que a més de ser cristianes cerquem «donar raó de l'esperança» i que tenen el desig de conèixer la veritat per la raó, pel diàleg, i l'aprofundiment intel·lectual de les veritats. Finalitzada la celebració s'inicià un acte acadèmic, amb la intervenció dels representants dels alumnes que acaben enguany la Diplomatura i la Llicenciatura en Ciències Religioses, manifestant el seu goig i agraïment a l'IREL per la formació rebuda i la vida i fe compartides. L'acte va cloure amb el lliurament de diplomes d'assistència als alumnes que han finalitzat els dos cursos d'Agents de Pastoral. Tanmateix el 3 de juny l'IREL va reunir el seu Consell Assessor per tal de fer balanç del curs acadèmic i escoltar propostes de cara al proper curs. Coincidint amb el final de l'activitat acadèmica, s'ha donat a conèixer que el bisbe Xavier Salinas ha nomenat membres del Consell Tècnic de l'IREL a Mn. Josep Alexandre Barò, consiliari de Pastoral Universitària i a la Dra. Montserrat Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut.

Gaspar Mora tanca a l'IEI el cicle de conferències sobre «El Bé»

Setmanes abans d'aquest acte, l'aula Magna del IEI va acollir un altra cloenda, la del cicle de conferències de l'IREL dedicat enguany a reflexionar sobre «El Bé». Gaspar Mora, pro-

fessor de la Facultat de Teologia de Catalunya, oferí una «Reflexió teològica sobre el bé», centrada en unes preguntes que va anar desglossant per acabar amb una conclusió teològica: Es possible avui la felicitat i la vida humana? El missatge evangèlic és la perspectiva teològica del bé. Diem que Déu estima la humanitat sencera però perquè hi ha moltes desgràcies i injustícies? En la resposta el teòleg digué que Déu és plenitud d'amor de vida, pau, justícia i llibertat: «Déu crida a la humanitat sencera a viure el bé», digué Gaspar Mora, que continuà amb els interrogants com què vol dir ser persona o per què ens preocupem tant del menjar i el beure? Per al teòleg, la vida és més important que el cos i el vestit que li volem posar i que tant ens preocupa: «L'amor i la pobresa, són el sentit de la Resurrecció», digué.

Trobada de Pentecosta de l'Apostolat Seglar i de l'Acció Catòlica

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir en la tarda del 17 de maig, la trobada que per Pentecosta convoca el Consell de l'Acció Catòlica de Lleida i la Delegació d'Apostolat Seglar. S'inicià amb unes paraules de benvinguda i tot seguit de presentació del ponent Mn. Josep Alexandre Barò, consiliari del Moviment de Professionals i vicari de la Unitat Pastoral de Cappont, que parlà sobre «El compromís cristià, compromís en el món». Començà dient que cal avui, renovar el nostre llenguatge i els conceptes i tot seguit, fent un paral·lelisme amb la Torre de Babel (*Gn 11,1-9*) va dir que els laics i laiques, els moviments, els consiliaris, els mossens i el Bisbe; no han de caure en una mal entesa uniformitat com a sinònim de pensament lineal, que porta cap al totalitarisme; sinó que han de treballar des de la Unitat, acceptant la diversitat i la diferència, amb el respecte de la dignitat de cadascú.

El ponent plantejà uns reptes: amb actitud sinodal, és a dir caminant junts; com portarem endavant la realitat de l'Església local? A què ens comprometem nosaltres? Què volem fer de cara al futur? Com som testimonis de Jesús a través del nostre compromís per la dignitat de l'ésser humà? En el diàleg posterior, els assistents aportaren camins de treball que la Delegació Diocesana i el Consell de l'Acció Catòlica van recollir i comprometre a treballar en aquest sentit.

Tot seguit tingué lloc la celebració de l'Eucaristia a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia, on es va llegir el manifest elaborat per l'equip de la delegació i que entre altres punts diu: «La Pentecosta ens recorda que em de ser **sal i llum en el món**».

En recordança de Mn. Mario Rodrigo

Tot resant un Parenostre, he conegut la notícia de la mort de Mn. Màrius Rodrigo Molí. Parenostre, que m'ha reconfortat en el dolor per la mort de l'amic i company capellà, al temps que li agraija la donació que havia fet de la seva vida al servei de la causa de l'home en l'Església i per l'Evangeli. I el presentava davant el Pare Déu, en comunió d'Església de cel i terra.

Mn. Màrius va morir la matinada del passat 22 de maig. Lleidatà de soca i arrel, va néixer a Lleida l'1 de gener de 1930; tenia 78 anys i 54 de capellà, havent estat ordenat sacerdot, a Roma, el 19 de març de 1954. A la Gregoriana de Roma cursà la Teologia, obtenint el grau de llicenciat.

Ecònom de Santa Maria Magdalena de Lleida, delegat episcopal de cursets de Cristiandat, consiliari del consell diocesà d'Homes d'Acció Catòlica, consiliari del centre de l'Associació Catòlica Nacional de Propagandistes, inspector diocesà d'ensenyança mitja, delegat episcopal de Càritas diocesana, vocal de la comissió diocesana d'assumptes ecumènics, secretari de la secció de litúrgia de la comissió diocesana, vicari episcopal de pastoral, vicari general del bisbat, capellà del col·legi de l'Ensenyança, director

adjunt i més tard director de la confraria de la Mare de Déu de Montserrat, canonge lectoral de la Catedral de Lleida, rector del Seminari diocesà, membre del col·legi de consultors, degà del Capítol Catedral. I, per sobre de tot, era... «Mn. Mario».

Però el que importa és que, darrera tots aquests càrrecs, hi havia un home que els donava vida, perquè, ferm en la fe, servia com a capellà l'Església de Déu. Home de confiança del bisbe Ramon Malla, fou l'inspirador del despertar de la diòcesi a l'ensenyament del Concili Vaticà II i conseqüent posta en pràctica. Ell, amb un grup de capellans i laics entusiastes del Vaticà II, afavoriren la renovació promoguda per aquest Concili. La setmana de pastoral resta encara ferma en la memòria dels més grans. És el moment del pas de la concepció més aviat jeràrquica de l'Església a la concepció de l'Església Poble de Déu; emergeixen els conceptes de comunió i missió, de corresponsabilitat. És el moment de la reforma litúrgica. Membre del Concili Provincial Tarraconense, va destacar per les seves intervencions sobre els seminaris. Van ser temps molt delicats, que Mn. Màrius, vicari de

pastoral i vicari general, va saber conduir per bons camins, no mancats de dificultats. Tasca que encara avui s'està completant.

La seva personalitat, que podem dir gegantina, ha crescut i molt els darrers temps, reclòs a casa seva i després a la Casa Sacerdotal. Immobilitzat al llit, cec i amb altres discapacitats, es va fer més notòria per la conformitat i decisió amb què va acceptar la malaltia.

Amb la mort de Mn. Màrius es tanca un capítol important de la història del Bisbat de Lleida, que donarà feina als estudiosos del fet pastoral.

Mn. Màrius, el Senyor et premii la fidelitat amb què l'has servit aquí a la terra. Amb la Moreneta puja cap al Cel. Gràcies, i en i amb l'Església dic: Crec en la vida eterna.

I un gràcies especial a les religioses del Pilar, de la Casa Sacerdotal de Lleida, per com l'han acompanyat tot el temps que ha estat allí malalt i l'atenció amb què n'han tingut cura.

Mn. Màrius, s'ha acomplert la teva voluntat: Déu ha acollit la teva pregària demanant la mort, que, més que un demanar, era un oferiment a Déu per anar al cel.

Mn. Jaume Montaña